

מסכת אהלוֹת

פרק יה משנה ב

טְבָלִיות שֶׁל עַז שֶׁהָנוּ נוֹגֻעֹת זו בָּזֶה בְּקָרְנוֹתֵיכֶם וְהָנוּ גְבוּהֹת מִן
הָאָרֶץ פּוֹתֵחַ טְמֵאָה תְּמַתָּאת מִנּוּ, הַפּוֹגֵעַ בְּשָׂגִיהָ, טְמֵא
טְמֵאָת שְׁבָעָה, כָּלִים שְׁתַחַת קָרָאשׁוֹנָה טְמֵאים, וּשְׁתַחַת גְּשִׁנִּיהָ
טְהֹורִין. הַשְׁלִקְנָו אִינּוּ מְבִיא אֶת הַטְּמֵאָה, עַד שִׁיְהָא בּוּ רַבּוּעַ
בְּפּוֹתֵחַ טְפֵחַ: